

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdsági hetilap — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona
Egyes szám ára: 20 fillér.

Társzerkesztők:

Dr. Nagy Sándor, ügyvéd.
Matter János, főgimn. tanár.
A lapot illető közlemények az utóbbi címére küldendők — Kéziratokat vissza nem adunk.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
Hirdetések jutányosan számítanak.

Összetartás.

Ar ó-évek vége s az új-évek beköszönése, mintha meglazították volna a testvéries egyetértést és baráti köteleket, mely éveken át háborítlanul egymáshoz csatolta nálunk a különböző társadalmi osztályokat, mert ha volt is ezek és azok között némi idegenedés, soha azért, hogy szinte sértegetésig menjen az egymással szemben való viselkedés és nem azért, hogy még egymás jó szándékában is kételkedjünk.

A viszálykodás, még seholsen termelt áldásos gyümölcsöt. Példa reá a történelemnek ezer és ezer esete a multból és példa reá a szemeink előtt lefolyó történelem az egymásután sűrűn következő különféle válságokkal, amelyek sokszor csak az egymásban való nem-bizás a legnemesebb intencióknak szándékos félremagyarázása miatt történek.

De előfordulnak közbe-közbe egyes kúrtszólamok, melyek kisebb nagyobb körökben való meghallás végett és miatt bocsáttatnak világgá egyes, esetleg nem is időszerű alkalmakkor, hogy

még a kisebb társadalmi kör is meg-bomoljék. És hozzá még nem is annyi külön tagra, a hány tagja van egy-egy társaságnak, hanem hogy még ugyanaz az egy egyén is szinte ketté, sőt több felé is váljék: ide kölesönözze szívét, agya velejét dinamitnak preparálja másfelé, epéjét öntse jobbra-balra, nyelve pedig forogjon akár a fonograf-tekercs s majd ezt, majd azt a dalt énekelje, amelyet különböző alkalmakkor beléje dúdoltak, vagy amit egyes klikkek beléje énekeltek.

A torzsalkodás s ennek gyászos eredményei legkirívóbban egyes kisebb helyeken érezhetők. — A hol legtöbb összetartásra volna szükség s a hol az emberek akarva nem akarva egymásra szorulnak: ott dul a harc és szinte acélfegyvereket élesítünk a még kártyavárnak, sem minősíthető intézmények ellen, illetőleg nem létező valamik ellen.

Szünjön meg végre valahára minden visszavonás; de szünjön ám meg mert semmiféle téren áldásosat nem mutathatunk. Távozzék el körünkől még a gyanu árnyéka is, hogy egymás vesztére törünk. Épen a gyanuskodás

a legveszedelmesebb fegyver, mely esetleg szerencsétlenül sül el és gazdáját sebesíti meg.

Nemcsak nálunk, de Csurgónál kisebb községekben is szoktak lenni társaskörök, egyesületek, kaszinók; szóval gócpontok, a honnan a társadalmi élet egyes — nemes eszméi — kisugárzanak, benne lévén a kisugározásban bizonyos delejes erő is, melynek északi sarka a dél elemeit, déli sarka az északi delejes-ségre képes elemeket vonzza, hogy a delejes srudhoz vagy patkóhoz hasonlóan, a rud s a patkó közepe semleges maradjon és mégis kapocs legyen az ellenkező delejes áramok között.

Midőn az Ur teremtette az embert, sem zsidót, sem keresztyént sem más vallását nem teremtett; de azt sem mondta az Ur Ádám s később Noé származékainál, hogy te iparos, te kereskedő, te dzsentrí, te mágnás léssz: fordítsátok hát el egymástól szeméiteket, hanem inkább hogy maradjatok testvéreknek, a mint én testvéreknek teremtettetek. És hogy az Ur nem megbolygatást, de összetartást óhajtott, tanuskodik arról a szeretet tanítványa,

Tárcsa.

Miért is élek!

Miért is élek, miért is lettem
Fájdalomra teremtve!
Miért vagyok a sors kezétől
Olyan nagyon megverve.
Üldöz a sors! — árva vagyok
Nagyon boldogtalan vagyok!
Miért nem nyugszom oda kint már
A temető csendjében.

Miért is vagyok, miért is lettem
Érző szívvel teremtve!
Miért is van a szegény lelkem
Fájdalommal eltelve!
Éltem fáján nem nyílt virág!
Számkivetett ez a világ!
Jobb volna már ott pihennem
A sir sötét gödrében.

Rinkhoffner Gizella.

Utazás a burok földjén.

*) K. b. naplójegyzetek alapján írta: Dr. Héjjas Imre.

I.

Több hónapja már, hogy az egész világ figyelme a burok földje felé irányul s így mi sem természetesebb, mint az, hogy napról-napra létközhetlenebb lön lelkem vágya: láthatni a burok földjét, megismerni azak népét. Talán élményeimből mások is hasznot meríthetnek. E gondolat lön merész vállalatom második rugója. És valóban ez is sarkalt a cselekvésre, mert látom, hogy körülöttem mindenki csak az angol-bur kérdéssel van elfoglalva s így valószínű, hogy mas is szeretne tudni egyet-mást a burokról, mert talán még csak hírt sem hallotta esen konfliktus kitérőse előtt azoknak.

Szükségesnek tartottam ezeknek előre-bocsátását a magam igazolása szempontjából, hogy beláthassa az olvasó közönség, hogy nem az vezetett — midőn a tekintetes szerkesztőségétől helyet kértem soraim számára — hogy ez által a halhatatlanság babérkoszoruját fonjam homlokomra, hanem egyszerűen csak kívánságomat akartam kielégíteni s egyuttal talán a másokét is. Azért mon-

*) K. B. annyit jelent: képzeletbeli.

dom azt, hogy nem a hallhatatlanságra töreksem, mert így a közönség — csupa irigységből — nem tépázna meg, nem kritizál agyon, mint előttem már annyi halhatatlanságra törekvőt, hanem látva szerény zszándékomat, még megegetni fogja majd gyarlóságaimat.

Utazásom előre megfontolt terv eredménye, hát senkinek sem mondok ujságot, ha kinyilvánítom, hogy utazásomat gondosan előkészítettem.

Legelőször is utitársakat kerestem. Minthogy utazásomnak nemzetközi jelleget akartam adni, de úgy, hogy az ekspedicióban mégis a magyar elem több tagból álljon, a következőleg állítottam össze utitársaim jegyzékét. Magyarok: György Aladár és jó magam, osztrák részről dr. Holub Emil csatlakozott hozzáuk s hogy esetleg az angolok gőzhajónkat el ne fogják jónak láttuk a portugál Sirpa Pintót is felkérni, mert hiszen tudni való, hogy a portugál Delagoa megnevezése miatt az angolok most nagyon keresik a portugálok kegyét. De azt is tudja mindenki, hogy a másokkal szemben is nagyon udvariasak s így villámháritónak magunk mellé vesszük még a német dr. Wilhelm Silverset is. Franciát, orosz, belgát vagy hollandust érthető okokból nem

Nem hull a haj nincs többé kopasz ember.

Szenzációt kelt a gyógyfű kivonatom, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy miképp lehessen meggátolni a megkopaszodást

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecik-kereskedésben. Főraktár: **Török József** gyógyszerháza, Király-utca 12.

Erdélyi főraktár és vezérképviselet: **GÓTH GYULA** illat- és piperecik nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főter.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl. — Egyedüli készítő és széjellküldési raktára:

Dobé Nándor, uri, női és színházi fodrász, Budapest Nefelejts-utca 27. szám.

1—20

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 kor. 40 fillér.

Felfedeztem és százsoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

ki, mikor már a gyülekezet előtt beszédet tartani nem tudott, a „szeressétek egymást fiacskáim“ szavakat hangoztatta.

Ha valahol, úgy nálunk összetartásra és egymás megbecsülésére van szükség. A enyér, mely becsületos munka révén vált kérgessé, tiszteletet érdemel, legyen az illető tenyér tulajdonosa napszámos, iparos vagy kereskedő. De ugyanekkora honorációra nevezeteni szokott osztály is szálljon le a maga magas piedesztáljáról, a mely piedesztál tulajdonképpen csak fiktív valami és nem egyszer berzenkedik pávaként. Tollai szépek, lábai csunyak, a hang rikácsoló.

Összetartásra szükségünk van. Összetartásra a jóban és nemesben. Összetartásra, hogy a közjó érdekében tudjunk csak valamit is létesíteni.

Van, illetőleg lenne Csurgón több oly dolog, amit elő kellene venni. Vegyük a legelső sorban előveendőket s nem, a mi szinte felkavarja a legnagyobb vért.

Ne jártassuk eszünket holmi kivételten, szövetséges társak nélküli szövetkezeten, hanem azon, a mi valósággal megvan,

Vannak iparos és kereskedelmi egyesületeink, virágoztassák hát fel az ezen körökbe tartozók egyesületeiket és ne akadályozza esetleg az uribb elem a társulást, sőt szálljon le a becsületos egyszerűbb nép közé; mert a legtöbb őszinteség, nyíltság, hamisítatlan emberiesség ezeknél található legtisztábban.

És ha társulásról, összetartásról van szó, miért távolodnánk egymástól más körökben is? Itt az ideje, hogy egyesüljünk. Csörgő sípkát ne viseljen senki; a papucsot meg dobja le, vagy dobja ki minden ember.

Minden bomlás mellett is úgy hisszük, hogy társadalmunk bomlása csak külsőség. Máz és tapaszték ez, melyek lehulltak és kihulltak anélkül, hogy bajt idéztek volna elő.

A visszavonás, torzsalkodás elédig csak temetni tudott, nagyot sohasem

teremtett. Legyünk mi okosabbak. A közjót mozdítunk elő minden téren: ellenségünket is ne kövel, de kenyérrel dobjuk vissza.

Több mint egy évtizeden át volt összetartás köztünk, legyen hát most is összetartás mindnyájunk között. És ha majd karöltve és buzgólkodva a jóért, törekszünk előre: testvéries és egyetértő működésünktől az ég áldása elmaradni nem fog.

Balhási levél.

Január 26-án.

Nincs nagyon sok újság községünkben, sőt jobban mondva, nincs benne újság a Balhátra érkező újságokon kívül; de pár sort mégis megereszték.

Balhást, lehet, hogy csúf nevével fogva nem kötötték össze sem Szobbal, sem a Balhásnak nevezett bakterházzal. Gondoltunk ugyan egy villamosra, amely akár Szobbról akár a Balhásnak elkészített bakterháztól járt volna be falunk közepébe, de ez se protoplazmának, se embriónak nem vált be.

Gondoltunk azonban egyebet is. Elmondom azt is, hogy mily alapon?

Mi balhási falusiak miért mozdulnánk nyakigásr helységünkéből? A mint hozzánk nem jön senki, úgy mi sem megyünk sehová. Legfőbb egységhez, egyik koma a másikhoz: segítvén leölni a hízót s elfogyasztani a kolbászt, hurkát, hogy meg ne romoljanak. Sajnos, hogy a sok jó emivalóra többnyire vizet — s azt sem a legjavát — ihatunk csak. Benézünk ugyan olykor-olykor a koresmába is; de itt is ritkul a karcost fogyasztók száma, inkább a hig lére eresztet szilvalé járja, míg a kabátosabb rend fogyasztja a rossz sert, otthon pedig talán sóborszeszt iszik.

Mióta megdrágult a kártya, még a durákjáték is ritkasággá fajul; valami tarokkféle játék azonban az urak közt még most is gyakori és ha a huszonegyes ki is ment a divatból, a ferbli él még és uralkodik. Ez utóbbi sokszor nem is a mi helységünkben hanem Somogy-Szobban, vagy pedig Atádon gyakorolják, mert a Balháshoz való minden szívós ragaszkodás mellett is, a kabátos urak még a legnagyobb sárban is Balhás vidékére ki-ki-irándulnak. Egyik, mert gazdasági ügyek szölitják, másik, mert a tanügy kívánja a kimozdulást, harmadik, mert takarékpénztári részvényes, akár úgy, hogy osztalékot kap, akár pedig, hogy részvényei után ő fizeti a kamatot. Mindez persze több-

nyire csak ürügy, hogy bekössék egyesek az asszony szemét; hejh pedig a bekötött asszonyszem még így is többet lát, mint a mikrosképpel vizsgálódó legjobb szemű férfi.

Amde most látom, hogy messzibbre is terjeszkedtem, mint szabad lett volna. Nem farsztom az urakat tovább azon egy megjegyzés kivételével, hogy ha nincs is toronyóránk, azért tudjuk, hogy hányat ütött sz. óra; sőt az ütést annyira értjük, hogy utni, ha kell, jól ütünk még a mostani egészségteien világ mellett is. (Mit es kit utnek? A szerk.) — Mert nota-bene: vörheny, kanyaró, sarlach ebben a komédiázó szeszélyes telben nem ismeretlenek előttünk. Valószínű, hogy a csurgói legelegánsabb bált is, a gimnázium ifjuságát majd csak telepatia útján élvezzük s mikor önök, csurgóiak legjobban mozgatták tánc-közben a lábukat, mi betegvilágu vidékiek, szenttet esetleg turót rakunk a mellünkre, hogy huzza ki onnét a nyilalást, kámforral kenjük arcunkat, hogy orbáncá ne fajuljon a fogdaganat, spirituszos vattával dörzsöljük a lábunkat, hogy görcsöktől szabaduljunk.

Azonban Isten önökkel. Lehet, hogy hamarosan meglátjuk egymást, lehet azonban, hogy csak júniusban, amikor bőven terem a balhási erdőkben a jó gomba, esetleg augusztus vége felé, amikor már őzet is lehetünk és mégis a saját vadászkutyánkat találjuk el egész véletlenül.

Barnabás.

H i r e k.

Id. Inkey József báró.

Lapunk zártakor értesülünk arról a nagy veszteségről, mely a palini Inkey családot érte, midőn id. Inkey József báró végelegyengülés következtében 87 éves korában Berényben meghalt. Temetése hétfőn délben lesz. A megboldogult öreg ur ismeretes volt arról, hogy unokáinak vizsgálatain személyesen jelen szokott volt lenni; a gazdasági ügyeket lehetőleg maga vezette; a politika iránt öreg korában is érdeklődött. Deák Ferenc, b. Eötvös József és Somsich jó barátai voltak. Igaz is, hogy mindig hive volt a szabadelvű eszméknek és hive a magyar alkotmányosságnak. A 61-iki ország-

szölitottunk fel, mert ez veszélyeztethető volna kitűzött célunkat.**

Miután az utazás személyzete így megállapított, a gyülekezés helyül Fiumét tűztük ki és pedig azért, hogy még a gyaru árnyéka se férjen utazásunkhoz, mert az angolok bizonyosan felteszik, hogy magyar területéről ellenséges szándéku hajó el nem indulhat, mert hisz a magyaroknak érdekében áll az angol barátság, már t. i. Egiptom leendő okkupációja miatt.

A kitűzött napon valóban mind együtt ültünk a Hótel Deákban s beszélgetésünk természetesen a küszöbön álló indulás körül forgott. Másnap reggel volt ugyanis horgonyait felszedendő az „Objektivitás“, mely az „Adria“ magyar tengeri hajóstársaság egyik legszebb, legújabb három árbocos gőzöse; teherbéli képessége 2500 tonna, gépe 2400 lóerővel bír. Pár nap óta berakódással van elfoglalva, mit délután 5 órakor befejez s aztán a kapitány átnyújtja az áruk lajstromát, hogy meggyőződhessünk, miért nem visz hadi teltott árut, mint ezt előre kikötöttük. Ugyanakkor kitént az is, hogy az Objektivitás áruit Afrikába szállítja s így ez

európai partokon nem fogunk sehol hosszabb időre mezállni.

Másnap reggel 8 órakor csakugyan mind az Objektivitás fődélzetén voltunk s pár percek múlva sűrű füst gomolygott a gőzös kéményeiből elő, majd hallatszott a vasmaeska láncának zörgése s hajónk lassan megindult, miközben a reggeli szellő vígan toboztatta kettős címeit, felerészben piros-fehérezöld színű kereskedelmi lobogóját.

Bizonyára mindenki hajózott már a Földközi tengeren s azért utunk leírását mellőzöm. Másnap este 36 órai ut után Brindisi érintésével megkerültük Itália keleti pontját s miután hajónk a szűk Meszina szoroson átevezett, két nap múlva Genua kikötőjébe jutott be, hol hajónk pár órára kikötött. A következő napon Marseille maradt megötünk és 4 nap múlva az angol világ mestra egyik legfontosabb pontjánál Gibraltárnál állapodtunk meg.

Gibraltár elhagyása után végleg hátat fordítottunk Európának és kezdetén állottunk egy hosszú oceanikus utnak, mely tizenhat napig fog tartani s csak akkor érjük el tengeri utunk végső pontját a délafrikai angol gyarmat főhelyét: Capetownt. Kétségkívül sokkal nehezebb, több időbe kerülő dolog innen utazni a burok földjére és sok bajt kikerülhet az ember, ha a Delogoa öbölből indul ki, csak hogy sajnos, mi ezt az

utat nem választottuk, mert az utóbbi ut kissé veszélyes, miután éppen itt dul leghevesebben a háboru Buller és Joubert bur generális közt. Ezért választottuk a hosszabb de biztosabb utat Capetownon át.

Az utazás az Atlanti óceánon át elég unalmas s e mellett ritka utas az, ki ezen útjában eg. egy csuf zivatart át ne élne. Reánk nézve kétszeresen unalmas volt ez a 16 nap, mert lelünkkel teljesen kitűzött célunk kötvén le, hiába kísérettük meg figyelmünknek más tárgyra való terelését. Pedig festői képek tüntek föl előttünk. — Előbb a szaggatott marokói part, hol a kilátás keretét a magas állásu haborította eszesai zárták be, majd a kopár Sahara part elhagyása után Felső-Guinea buja növényzetű partjai tárultak elénk az örökké fuvó szellőben ringó karesu pálmakoronáival. Nemsokára azonban végleg elhagytuk az afrikai partokat s a nagy Guineai öblöt rézsút keresztülvágyva haladtunk a Jöreménység foka felé.

Az utnak ez a része a legunalmasabb, kék ég felettünk, kék sugar körülöttük és semmi más. Az egyhangúság e napjai alatt természetesen folytonosan a burokról beszélgettünk s élvezettel hallgattuk egyik alkalommal, midőn utitársuk Serpa Pinto elbeszélte a burok történetét, melyet feljegyeztem magamnak s vázlatát ide ígatom.

***) Az utitársak neve alatt a szerzők értenődök kiknek műveit felhasználta a burok földjének mostani utazója.

gyűlésen a csurgói választó kerületnek ő volt az első országgyűlési képviselője. A közügy terén szerzett érdemei elismerésül néhány éve elnyerte ő és leszármazottjai a magyar bárói rangot és a főrendiházi tagságot. Röviden még csak annyit említünk (jövő számban bővebben szólunk a nagy férfiról), hogy mi csurgóiak azért is le vagyunk kötelezve a megboldogult irányában, mert a csurgói gimnáziumnál 700 frtot meghaladó alapítványt tett, valamint a helybeli tanítóképző intézetnél is van egy alapítványa. A nemes bárót sokáig fogja emlegetni jó szívéért cselekedése; jótékonyágáért mások számosan; ideális szabadelvű gondolkodásáért az idealizmusért és szabad eszméjéért lángoló; de halála bizonyára a családtagok és rokonok szívében ejt legmélyebb, fájó és sajtó sebet. — A nagy részvét, mely az elhunytat a társadalom minden rétegében kíséri, enyhítse a megboldogulthoz legközelebb állók bánatát; mert nem halt az meg, ki annyi emberre költötte dús szive kincsét.

— **Halálozások** Nagy szomorúság érte Kaeczkovics Lajost, a csurgói járás főbíráját és nejét szül. Tallián Ionát, mert Lajos nevű kis fiuk folyó hó 21-én jobbjára szenderült. Helyezzek a mélyen megszorodott szülőik megnyugvását az Urba, aki adta, de el is vette a kis teremést és keressék örömeiket megmaradt két gyermekükben. Te kis angyal túl vagy már, nincs kétség utadon; szellemed azonban lebejzen őrző angyalként testvéreid fölött s a mely napok tetőled elmaradtak, add a szülőknél vissza, együtt éljék le megszakasztott életed.

— **Darús Zsigmond**, nagykanizsai ügyvéd, folyó hó 19-én este elhunyt életének 68. évében Nagy Kanizsán. Ez az elhalálozás Nagy-Kanizsának több intelligensabb körhöz tartozó családját borítja gyászba.

— **Személyi hír.** Szirtes Henrik középiskolai rajztanár, volt csurgói kedves tanítványunk, a ki az őszön Csurgóról nősült s a tanév eleje óta a kanizsai izr. polgári iskolánál volt alkalmazva a dévai állami főreáliskolához helyettes tanárrá neveztetett ki. Szirtes már elfoglalta új állását.

— **Eljegyzés** Schwarz Gusztáv, a „Schwarz és Tauber“ kanizsai nagykereskedő cég főnöke és a Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár igazgatósági tagja, folyó hó 14-én eljegyezte Kaposvárott Steinitz Adolf leányát, Saroltát.

— **Récey György** nyug. népisk. igazgató-tanító kintutetését már említettük. Ujra visszatérünk a derék nagykanizsai tanító ur kintutetésére, mert maga Wlassics, közoktatásügyünk minisztere is gratulált levélben az érdemekben dus tanítónak, mint hálás tanítványa egykori tanítójának. Ez azért is feljegyzésre méltó, mert az ifjuság bizonyos alkalmakkor csak úgy önti beszédjével a hálát s megesis, hogy néhány perc múlva a halálkebel még kalapbicecentést is fölslegesnek tart.

— **A csurgói segélyszövetkezet** febr. hó 3-án tartja közgyűlését a csurgói közszékházban. Tárgyai a szokásos ügyek.

— **Tüzoltói közgyűlés** lesz f. hó 28-án délután 2 órakor a szokott helyen. Folyó ügyek elintézése lesz a rendes tárgy, s egyuttal a parancsnokság lemondása. Reméljük, hogy Reményi ur, akiről azt mondják, hogy a főparancsnokságról egész határozottan lemondani készül, továbbra is megmarad állásában, a melynél annyi sok érdemet szerzett.

— **Vadászat.** Multkor Hajnóczy ur esetét említettük, most Ilám Ferenc urét regisztráljuk, a ki f. hó 23-án a taranyi erdőben vadmacskát terített le egy szerencsés lövéssel. A vadmacska a csurgói gimnázium természettudományi muzeumába került.

— **A csurgói takarékpénztár közgyűlése** február 18-án lesz. Az intézet mér-

lege szerint a mult évi forgalom sokkal nagyobb volt mint az 1898. évben s így emelkedett a bevétel is. Az 1899. évi bevétel a mérleg szerint 1337.210 frt 54 kr. volt. Előző évben 1.176.571 frt 71 kr. 1899. évben a betét állomány 426.712 frt 73 kr. hoz betéteztett 178.869 frt 27 kr. s így az év végén a betétállomány 605.583 frt. 1898. évben 437.578 frt 54 kr. tett ki. Míg 1898-ban a tiszta nyereség 11056 frt 32 kr. Az 1899. év 13941 frt 08 krt tehát 2.884.176 frttal nagyobb összeget tesz ki. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság együttes javaslata szerint a jövedelemből 4000 frt a mult évben megrongált alapítvány növelésére, a réssvényesek osztalékaira 9 frt lenne fordítandó, jótékony célra lenne 283 frt 47 kr., melyből 20 frt a „tanítók háza“-ra a mérleg készítés után szavaztatott meg. A fenti jelentésből az tűnt ki, hogy a régi lakarekpénztár iránti bizalom a negyedszázados működés közben fokozatosan emelkedik. — Ugyancsak itt a takarékpénztárnál fölemlítjük, hogy Glósz Géza főkönyvelő lemondott állásáról, sőt a ár el is utazott városunkból.

— **Lemondások.** A zalaegerszegi lapokban olvassuk, hogy Hertelendy Ferenc, Koller István és Eperjessy Sándor közigazgatósági bizottsági tagok állásukról lemondottak. A lemondás minden megokolás nélkül történt. A lemondott tagok helyébe február havában fognak új tagokat választani.

— **Járásbíróságunk és főszoigabíró-ságunk ügyforgalma 1899. évben.** Járásbíróságunkhoz beérkezett a mult évben 2923 polgári, 4810 telekkönyvi és 682 drb büntető, összesen 8415. Nehogy valaki azt higgye, hogy a csekély szám talán az ügyforgalom csekélységét mutatja meg. Megjegyezzük, hogy az előbbi években minden beadvány külön számat kapott, ma azonban a polgári és büntető ügydaraboknt egy szám alatt kezelik.

A közigazgatási hatósághoz pedig be-

közigazgatási	9948
rendőrkihágási	625
iparkihágási	39
Erdei kihágási	37
Anyakönyvi	252

Összesen 10901 drb.

— **Drágaság.** Ki hinné, hogy kisvárosnak megélhetési viszonyai mily súlyosak. Draga nálunk baromfi, főleg a csirke minden időben, gyümölcs, van azonkívül 1 cikk, mely naponta szükséges háztartásunkban, a tojás. E teren vetekezünk a főváros piacával míg ott 20 fillérért 3-at, nálunk 1 drbot 8 fillérért árusítanak. Milyen kár, hogy a sok kisebb nagyobb gazdaságainkban baromfi tenyésztés el nem foglalkoznak.

— **Betegségek.** A télidő a lakodalmak és betegségek korszaka. A betegségek sokszor a lakodalmak miatt támadnak, de nem viszont. Dühöng a vörheny, difteritisz napnap után szedi áldozatait Gyékényesben, Berzencén, Porrog-Szent-Királyon, Buháson, Csurgón, stb. Igazán szomorú egy farsangi idő a mostani; de reméljük, hogy még jóra való örömmel is zakadni fog a még hátralevő farsangi időben; sőt a böjt első heteit is farsangnak vesszük, hogy kárpótoljuk magunkat a szomorúságokért, melyek a vigásznak szóló időben oly sűrűen értek.

— **Beküldött.** Egy szinte farsangi tréfának bejövő panasz érkezett lapunkhoz, a melyből közöljük a következőket. Nem vagyok filozof, hogy hozzá hasonlóan, akkor menjek a kaszinóba, mint ő az egyetemi előadásokra, t. i. ha nincsen szobám, nem fűtenek s nagyon hideg a tél nekem, hanem be szoktam pillantani a kaszinó helyiségeibe a délutáni szórakozásra szánt időben, hogy barátságos melegben eltracsozjak, kibiceljek esetleg játszszam. — De kérem, nem is oly régen úgy láttam, hogy két ur teli keztyűben billiárdozott, hárman téli kabátban igyekeztek szíjjelválasztani a szinte összefagyott tarokkot, míg a kibicék, mert nekik legkevesebb számottevő dolguk volt, egyik a másik után elődalogtak, hogy lábuk el ne fagyjon. — Miért volt ez a hideg nem sejtjük, de bizton reméljük, hogy a kaszinó helyisége nem készülőn jégpincének, vagy

enyhébben szólva, kocsonyafagyasztó helynek, meleget találunk a körben legalább is akkorát, hogy náthat ne kapjunk vagy esetleg még ennél is komolyabb meghülésnek kitéve ne legyünk.

— **Drágább a kávéház.** A kávéházak főemelik a pikoló árát. Főemelik a nagy fekete árát. Főemelik a c-észe habbalt. Főemelik a csésze föllet. Főemelik a tea, a knikebein, a lágy tojás, a csokoládé, a hemendex stb. árát, csak egyet nem emelhetnek föl: a Kakas Márton előfizetési árát, a mely marad egész évre 8 kor, fél-évre 4 kor., negyedévre 2 kor, és számunkint 20 fillér. *Kakas Márton.* — Melegen ajánljuk ezt a tréfától, humortól, pajzán enyeltéstől pezsgő lapot a t. közönség figyelmébe.

Aforizmak.

Darwin tételét legjobban az irodalmi iskolák bizonyítják. (A majmok t. i. a legnagyobb utánczó.)

*

Az embernek sok bajból, betegségből kell kigyógyulnia, míg meghalhat.

*

Mindenki akar egyszer életében vallás-reformátor lenni.

*

Kiki a maga szerencséjének kovácsa! — Csak hogy a szerencse sokszor nemcsak a kovácstól, hanem az állótól is függ.

*

Az oroszánt sem tartanak az állatok királyának, ha a hangja nem volna oly retentő.

Lakatos László.

Csarnok.

Az udvari bolondok.

Egy ókori görög bölcsész az ember fogalmát így határozta meg: Az ember társas lény. Ebben a meghatározásban oly mély-séges igazság, a megfigyelésnek annyi közvetlensége rejlik, hogy még ma is, tisztultabb izléssel, fejlődött megismeréssel leginkább azt a jellemző tulajdonságot emelhetjük ki, hogy az ember egyedül nem maradhat, nem élhet, hanem üzi, hajtja a vágy a társaságba. Bár az állat is mint pl. a hangya, a méh, a majom keresi az együttlést a fajrokonokkal, közösséget alkot, — mégis ezek az egyesületek sokban különböznek az emberi társulatoktól — s p. a szervezeten az alapszabályokban — az érdeken s az önzésben s utoljára az értelemben.

Az állatnál a társulási ösztön két tényezőnek szolgálatában áll — az éhségnek és a szeretetnek, önmagát s fajtát akarja fenntartani — az embernél az értelem behatása alatt sokkal nagyobb skálája lévén az érzéseknek s az indulatoknak, ezek a tényezők gyakran váltakoznak, hogy csak egy példát vegyek elő, a modern családalapításnál hány-szor nem lép a fajfenntartás szükségének helyébe — az éhség.

Joga van ugyan mindenkinek jóllakni ezen a földön, de kötelessége nemcsak jóllakni. De nem arról akarek beszélni. Ismerik mindanyian azokat a hasznos intézményeket, melyeket a szociális hajlamnak köszönhetünk, a családot, az államot, a társadalmat, de köszönhetük bizony igen sok fonákságot, hazugságot, gyöngeséget is. Nincs az a foglalkozás és nincs az az állapot, nincs az az indulat és nincs az a szenvedély — hogy nagyobbát mondjak — nincs az a szeszély, a mely sz embereket nem egyesítendő.

A szájnamenti rongyszédők és a londoni koldusok, a berlini tolvajok és a bécsi pincérek, a nőtlenek Chikagóban és a hájasok Washingtonban, mindnyájan egyesítik az érdekeiket s az érzéseiket szent közösségben. Az önképzőköröktől a tudós klikkekig — az

asztaltársaságotól a fogyasztási szövetkezetekig társul ma minden széles e földön. A nővényevők, kik a főzelek kultuszát tűzik ki életcélul és a husevők — a kik az emberiség kő korszakbeli hagyományait őrizték meg híven. Az apró közkereseti társaságok, meg a trustok és ringek együttesen harsogtatják a viribus unitis nemes jelszavát. Mindenütt ugyanaz a kép — a tömeg sokkal tisztességtelenebb, mint az egyének, a melyek alkotják. Minden bajunk csak abból származik, hogy egyedül nem maradhatunk.

Paradox ez az állításom és ha bizonyítanom kellene, alaposan megjárnam. Azért ma csak állítani akarok és nem bizonyítani a kegyetek érdekében. Tisztelettel kérem, ne idézzenek rám másutt és máskor tett nyilatkozataimból, különösen ne a szentírásból, melynek törvénye: nem jó, ha az ember egyedül van. Az irás ez a szava az első ember házasságára vonatkozik, — a melynek eredménye, tudvalevőleg a bűn volt. Ne cáfoljanak rám továbbá abból a tényből se, hogy diszes körökben megjelenve az ellenkezőjét teszem annak, a mit állítok — nagyobb babból az együttlétebből úgy se származhatik, — mint az unalom.

Hogy kimondottam ezt a végzetes szót, áttérhetek felolvasásom közvetlen tárgyába, az udvari bolondokra, az emberiség művelődéstörténetéhez egy érdekes szakaszára.

Könnyen határozható meg a fogalom köre, — ki bolond? Erre úgy válaszolhatunk, mint a keleti fejedelemnek a bizalmasa: mindig egygyel több, mint a mennyiről tudunk. Ez azonban tényleg nem áll. A bolondságra is meg kell hogy legyen az emberben az értelmi dispositio. Mindenki lehet bolond, — és az is az élet bizonyos viszonyaiban — csak buta nem. A szellemi korlátoltság, az értelmi erők részleges vagy teljes hiánya, a butaság a küzdelmet nem keresi, magát soha nem exponálja, hanem hagyományos szerencséjével biztosan jár az élet útján, a mely felfelé vezet. Az ellentéteket kerül, nézeteket nem nyilvánít, véleményt nem ad, de még felolvasást se tart a buta, ez csak a bolondnak tragikumja.

Egy klasszikus bolondot mutathatunk be az irodalomból. Talán ismerik Cervantes halhatatlan alakját, Don Quixotter, a szépért, igazért hevülő szerencsétlen lovagot. Bolond volt, igaz, hogy fenséges és tragikus, mert a dolgokat, a tényeket, a személyeket nem annak nézte, a mik azok valóságban, hanem a minék ezek neki látszottak. Viszont hűséges kísérője, Sancho Paul, a józan paraszt egyszerűen buta. Sohasem fogja megérteni az ura hőbortjait, nem is fogja azokat megcselekedni, ő megmarad a maga együgyűségében, mert a butaság fejlődésre képtelen. Csak a nemes lovag életében s viszontagságaiban látjuk keletkezezni, fejlődni, emelkedni, magasodni a bolondságot. A mint megküzd a szélmalomokkal, abban a hitben, hogy azok óriások, hogy megvérzi magát szüntelenül a valóság szirtjén, az eszmények híve, az élet áldozata, ezzel határozza meg a fogalmat is. A buta önállóan az, a bolond csak társaságban lesz azzá.

(Folyt. köv.)

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETEI.

Mészáros S. Balhás. Minthogy te nem tudatsz magadról semmit, kénytelenek voltunk egy tudósítót keresni Balháson, hogy egyről-másról értesítsen. A mai számban közölt levél alaposan lepipált téged.

Innocent. B—t. Miért a nagy hallgatás?

O m e g a. A legutolsó percben kaptam mostani küldeményét. Az elveszett verset ne keresse. Üdvözlő soraiért fogadja őszinte köszönetemet.

Igazmondó. Vezércikke most elmaradt bizonyos oportunitási szempontokból; de legközelebb sorát keritjük.

Egy jó házból való fiu
vidéki előnyben részesül,
FISCHER SIMON
vas- és fűszer, stb kereske-
désében gyakornokul fel-
vétetik Csurgón.

Meghívás.

A csurgói segélyszövetkezet folyó évi
február hó 3-án

délután 2 órakor tartja

Csurgó nagyközség tanácstermében
rendes évi

KÖZGYŰLÉSÉT

melyre a szövetkezet tagjai tisztelettel
meghívattak.

Csurgó, 1900. január hó 28-án.

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az elmúlt év zársummadásairól és a megejtett felszámolásról.
2. Igazgatóság és tisztviselők felmentése.
3. Igazgatóság és felügyelő bizottság választása 3 évre.
4. Költségvetés megállapítása.
5. Esetleges indítványok tárgyalása.

11 sz. v 1900

Arverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. jbiróság által V 3152 1899 számú végzéssel a Zalamegyei Gazdasági takarékpénztár végrehajtató javára Herman Ádám s társai gyékényesi lakosok ellen 380 kor. tőkekövetelés és járulékaik erejéig elrendelt a kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 632 koronára becsült állatok, és egyébből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén vagyis Gyékényesen alperesek lakásánál leendő eszközzésére

1900-ik évi február hó 3 napjának
délutáni 2 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 10. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek a becsáron alul is eladatni fognak

Az elárverezendő ingóságok vételáru készpénzben, illetve az 1881-évi LX. t. c. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Együttal az évi 1881. t. c. 111. §-ának rendelkezéséhez képest felhívattak mindazok, kik elárvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés kezdetéig alulírt bir. végrehajtónak egy példányban írásban adják be, vagy addig szóval bejelentésük.

Kelt Csurgó, 1900. jan. hó 21. napján.

Cziffraj Kálmán kir. bírósági végrehajtó

4294. Tk. 1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a Délzalai Takarékpénztár végrehajtónak, László István és társai elleni végrehajtást szenvedők elleni 180 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a csurgói kir. járásbiróság területén levő az inkei 174. sz. tjkvben A 1. 178 a és 177 b) hrsz. alatt foglalt telki belsőségre 1636 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1900 évi március hó 1. napjának
dél előtt 10 orakor

l n k e k ö z s é g házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak a kikiáltásiárnak 10 % át vagyis 163 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. november 1-én 3333. I. M. sz. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi december hó 21. napján a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

PRETTENHOFFER kir. aljárásbiró.

2097. sz.
1899.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy a kismartoni takarékpénztár végrehajtónak Csók Józsefné szül. Kránic Éva psztkirályi lakós vajtást szenvedő elleni 500 frt tőke követelés és jár. iránti vajtási ügyében a csurgói kir. járásbiróság területén levő a porrogsztkirályi 312. sz. tjkvben A + 7. sor. 979 a hrsz. szántóra (a kusztanyi dűlőben 27 frt kikiáltási árban, az ezen ingatlanra C 1. alatt özv. Csók Józsefné szül. Kiss Eva javaira bekebelezett özevgyjog érintése nélkül, — továbbá a + 2. sor. 785/60. hrsz. rétre (a esallánosban) 6 frtban, továbbá, a 877/17. hrsz. szántó és rétre (vöröshegyben 41 frtban továbbá a psztkirályi. 364 sz. tjkvben A I 1 sor 96/a 1 hrsz 46 szám ház és udvarból — ugy a 2 sor 96/c 1 hrsz kertből a beltelken Csók Józsefné szül. Kránic Évának B 3 sorsz alatt fél részt tevő illetőségre az árverést 329 frt ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1900. évi április hó 10-ik napján dél-
előtt 10 orakor

Porrogszentkirály községánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % vagyis 2 frt 70 kr. 60 krt 4 frt 10 krt. 32 fort 90 krajcárt készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. c. 170 §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1899. évi október hó 24-ik napján a kir. jbiróság mint tkvi. hatóság.

Prettenhoffer
kir. aljárásbiró.

